

שבוע ראשון ל"חופש הגדול"

הבה נהרהר מעט בדברי חכמים ובכתוב במקורות בהקטר לחינוך:

* חנוך לבער על פי דרכו, גם כי יזקין לא יסור ממנו.
משלי כ"ו

* חושך שבטו טובא בבו.

משלי י"ג

* חינוך בלי חזון הריהו הווה בלי עתיד.

פ' שופמן

* הלומד בשמחה-בשעה אחת ילמד הרבה יותר ממה שילמד בכמה
שעות עצבות.

רב חיים מוולוז'ין

* אם לא תסבול את עמל הלמוד-תסבול עמל הבערות.

מ' בן-עזרא

* מי שרואה גבר מזוקן שמסתובב במשק אל בא יבהל. זה רק דני במלי שחזר פתאום והפתיע את כולנו. שובך לשלום דני!!

* סיפרה לנו לילה כי בקרה בתערוכת התכשיטים המוצגת בתל-חי והתפעלה מאד מהמוצגים. מומלץ לכל חובב תכשיטים ואמנות.

* חילופי גברי: מרקי הצויביק צורף זמנית ללול ויוחנן המטע' ניק "עושה" את הצוי.

* עמליה גרשמן אשר היתה בתובה בתור "חזמה בצורה" יותר משנה וחצי (וכפי ששמענו לא בשמעו מפיה תלונות על מצב לא-נוח זה), והשתחררה לגמרי ובטוחים אנו שבשמה לרווחה. לכל הדעות מגיעה לה ברכה מעומק הלב.

* בית הכנסת של כפר הנשיא בתכבד במתנה גאה: בזר לספר התורה. זו מתנת אמה של הלן, על שם האב ז"ל.

* מיום ראשון 11/7/71 ג' יסון יכתן כמזכיר עד שגרשי חוזר למשק בעוד חודשיים (כמה ימים לפני ראש השנה). נאחל לו הצלחה במלוי התפקיד.

* שמענו שמקס גילה והילדים יחזרו הביתה ביום 4/8/71.

ימי הולדת

פרנק ווטרמן	12/7
דוד אלמן	
ריבה בן נתן	14/7
דיימונד גוטר	
מיכאל דוארי	15/7
חנה סגל	
גב' פיליפס	
אריאל טיבה	
משה גרשמן	
דודי מרכס	16/7
צילה מסר	17/7
אירית בן-חיים	18/7
ג'וליה בן-חיים	
מריון עמית	
דורון כהן	

ימי נשואין

בקי ואריק ארנברג	13/7
אבט וחיים מעין	
לעל ואדי במנוב	

* אנחנו מתבגרים. בערב שבת זה חגגנו את יום הולדתנו ה-23, במסיבה צנועה ונחמדה. חלק א': "חברים מספרים על מבסורה". להפתעתנו צוכחנו שלא הכל סופר עדיין ואפילו לותיקים היה מה לשמוע. חלק ב' - זיג. קצר וקולע. כבר מזמן לא ראינו זיג "טהור", ז"א. מאולתר, וצחקנו הרבה. חלק ג' - חדשנו ימינו כקדם בהורה טוענת, כששאגותיו של מוסי בשמעו בודאי בטובה. הצעירים סיימו את הערב בריקודים מעודכנים יותר.

* בעקבות האספה שהחליטה על המשך קבלות השבת בצורתן הנוכחית, הפעילה ועדת התרבות ועדת משנה, שמתפקידה להציע שפורים ושנויים לפי ראות עיניהם. חברי הועדה הם: ראובן מ. ג'וני פ. בת-שבע, צילה, לו ס, והם ישמחו לשמוע הצעות נושא מפי חברים.

* מן המטע במסר לנו כי הוחל השבוע בקטיף סלקטיבי של תפוחי גרנד, ואגסים מזן "קוסייה". בדומה לכל אזור הצפון, השנה הפרי יפה, אולם היבול בראה במור (באגסים).

* למאגר כוח האדם שלנו בתורספור שתי תופרות מקצועיות, הלא הן אורלין וויטהם ושולי דיבון. שסיימו החודש קורס חד-שבתי בני"ס "ליגת נשים" בבתניה.

* גם הלומדות בסמינר "אורנים" סיימו את הקורסים למיניהם. דוט-גבנת מוסמכת. אביבה-מטפלת לגיל הרך, אנגה-מורה לב"ס יסודי, רובה-מורה לאולפן. האחרונה התחילה כבר לעבוד במקצוע השבוע. על המשמרת הבאה ב"אורנים" נודיע בבוא עת.

* בלוח המודעות נתגלתה השבוע מודעה תמוהה: "השקת מזון בשבת בבוקר. בשעה 10 בשיק את המזון החדש במפעל. כולם מוזמנים". מחקר קצר העלה את הדברים הבאים: - במפעל הורגש מזמן צורך במזון עליון גדול. מזון כזה עולה הון רב. לכן הוחלט לבנות אותו בבית. צוות בראשותו של מקס ח. (יופי, אפריים, יוסי) בגט למלאכה, ובימים אלה סיימו את בנייתו. המעובין בפרטים טכניים יפנה בבקשה אל חברי המפעל, או עוד יותר טוב - יבוא וישיק!

בקטר לסימון החדש על התאים:-

א. כביסה רגילה זאת אומרת אך ורק בגדי כותנה;

1. דיוולן-איבנו כותנה;

2. בגד סינטטי שעובר כביסה רגילה כמעט שאי אפשר לבהץ אותו.

3. בגדי גילון מקבלים גרון אפור וצהוב בכביסה רגילה;

ב. התא לכלי מיטה לבנים בטאר פתוח כל הזמן. אם ימצא בגד אחר בתא זה, הוא לא יכובס.

ג. מגבות כלים - בא לזרוק ביחד עם המגבות - לא עם תחתונים לבנים.

ד. התא לתחתונים, צפיות, גרביים רק ל ב נ י ס. יש מקום אחר לצבועים.

ה. חלוקים ושמלות לזרוק עם פיג'מות ולא עם חולצות.

ו. כטיט סוגים רבים ביחד בתא אחד, אין זה סימן שכובסים ביחד, אלא סימן שאין די תאים.

כביסת ווילונות

אנו ממשיכים עם הסידור של כביסת ווילונות לפי רשימה (התלדיה על לוח הסדר) של 4 בכל שבוע. לא בשנה סדור זה לראש השנה.

ביום ה' אנו קמים השכם בבוקר במיוחד כדי לכבס ווילונות. אם נרשמת, אל תשכחי להביא את הווילונות ביום ד' בערב.

לכביסה הסינטטית - בא להחזיר את הקולבים.

בסוף שנת הלימודים

לא אגזים אם אומר כי הגיע הזמן לשתף את חברי המסק בחזירות לימודי מחוץ למסק במסך השנה האחרונה. וזאת אעשה גם על מנת להסקיט את מצפוני. ראשית רוצה אני לציין כי קבלנו את העלון מדי שבוע בשבוע, דבר אשר אפשר לנו לתהות על הצעשה במסק ולשמור על הקטר עמו.

עתה אנו עומדות בסוף שנת הלימודים, שהננו במסגרת קורס לתפירה סלונית וציור אופנה, והנמסכים לאורך תקופה של שנה שלמה (במקום תוכנית מורחבת של שנתיים). בתקופת הלימודים התגוררנו בפזימיה של בנות: בנות מוטבים מסביבת נתניה, ביניהן בנות שמצבן המספחתי או הכלכלי מעורער ויש באפשרותן להכסיר עצמן באחד מהקורסים שבביה"ס.

עלי לציין כי הלימודים וצורות המורים הננו ברמה גבוהה מאד, ונתינת מלוא האפשרות ללמוד את המגמה בשלמות כך שהבנות תוכלנה לסיים את למודיהן ולצאת לחיים עצמאיים, ולפרנס עצמן בכבוד.

לדידי רמסתי ידע רב מאד, בכל הקטור בנושאי התפירה והאופנה, אשר פתחו בפני אופקים רחבים. הנושא שמסך אותי ביותר הוא ציור אופנה ובדים ותכנונם. כמו כן גיליתי כי דווקא בתחום זה טמון בי כטרון טבעי ובלתי מבוזל.

ציור אופנה מאפשר פיתוח הטעם האישי, מחייב הסתכלות ובחינת האופנה על כל צדדיה, וכן לבנות להוציא את הטוב והשימושי בה, ואת זאת ליישם ללבנום שאנו הולכים בו יום יום.

לסיום ברצוני להדגיש כמה דברים: א. הקטר ההדוק למסק בתגלה דווקא בשעה שהיינו רחוקים ממנו; רגש השייכות אליו והרצון החזק לחזור לעבודתו ולהשתלב בחיים היומיומיים בו. (המחברת 7)

לפני כ-25 שנה, עסקתי עם אשתי לעתיד בהכנת מחנה מעבר בדרום צרפת עבור ניצולי השואה. הפליטים ממחנות הריכוז ששוחררו ע"י כוחות הברית היו מובאים בשיירות אל עבר חופי הים התיכון והיו מועלים ארצה באניות מעפילים.

העבודה היתה מפרכת. קיבלנו לידינו מחנה צבאי בטורס, והיה עלינו לפנות ערימות אשפה ופסולת בנין, לנקות צריפים רעועים וליצור תנאים מינימליים לאכסון מאות פליטים מכל הגילים.

כאשר הגיעו, בגלה שוב לעינינו החזיון הנורא של שבוי אדם אלה, עיניהם הגדולות והנפחדות, האזניים המזדקרות לצודים מתחת לשיער שטרם הספיק לצמוח, הבטן הנפוחה שעדיין לא התרגלה למזון, הידיים הרזות....

ביסינו ככל שיכולנו לעזור לעודד, לרפא ולספר על העתיד המצפה לכולנו, שם בארץ, בה השמש זורחת תמיד. אך שכרנו היה דל, והרגשנו שלא הגיעה העת, ושאינן לצפות מבפנות חרבות אלו לתגמול מלבד חשדות וחוסר אימון.

והנה לפני כחודש, בתערוכה "סכבולוגיה 71" בקרית בדרכי מנהל הביתן שלנו, אדם ככל היהודים, ישראלי לכל דבר, חולצתו פתחת הצווארון ומכסה את החגורה, ורק השרוולים המופשלים מרמזים על העבר ומגלים קעקוע על הזרוע:-

- הי, אתה לא היית במחנה קאיול בדרום צרפת?
- כן!
- אתה באת לקפריסין באניה "לטרון"?
- בכן...
- והיתה לך חברה יפה ובלובדית?
- כן, והיא בתנה לי בינתיים שלושה ילדים, אבל היא עדיין יפה...
- יופי, כן ירבו ושתהיו לי בריאים עד 120!
- תודה רבה...?
- אני הייתי בין הפליטים שהגיעו לקאיול ואני זוכר היטב כמה עבדתם למעננו. לא הבינותי אז מה אתם רוצים מאתנו ומדוע אתם עושים את כל זאת.
- זה שייך להיסטוריה...
- היינו אז כעדה בלי דעה, פחדנו מכל דבר ומכל אדם. הכל היה שבור אצלנו, הגוף, הלב, הנפש.
-
- כל הכבוד לכם. בינתיים התחתנתי גם אני, יש לי בית נאה, שני ילדים, עבודה ופרנסה, אני אוהב את הארץ, את האנשים, את הבית שלי, את הכל אני אוהב כאן... ובאמת רק עכשיו אני מבין מה שעשיתם בשבילנו אז...
- הייתי מבושש במקצת, אך הרגשה של חוט וסיפוק מילאה אותי כולי, כמי שציפה זמן רב לשכרו והנה הגיעה העת.

- הלוראי וכל המסיבות שלנו היו כל כך מוצלחות כמו חג ה-23 ביום שישי האחרון. הלכתי הביתה במצב רוח טוב כזה שאפילו הסרט של מוצאי שבת לא קלקל. ההערה "מתאים לכל הגילאים מכתה א'" היתה מוטעית! היה צריך להכתב שם "רק לכתה א'".
- מה היה המיוחד במסיבה זו? אני לא סובל אנקדוטות של התקופה הפריי היסטורית וכשאנחנו ליצים ותיקים עולים על הבמה...
- בו, תודה, לא צחקת? אני התגלגלתי. והרקודים לא היו נחמדים?
- מה נחמד בהורה משוגעת כזאת? צועקים "אל יבנה הגליל" ומזיעים כמו ב"סיאורבה" ומרימים יד אל-על זה נחמד?
- מה אתך? בודאי שזה נחמד כשכל הקבוצה רוקד. זה לא מחייב שום כשרון ובאמת צריכים להחליף חולצה אחר כך אבל זה מין מכבה משותף. אבדת כל קנה מידה! מתי אפשר ללכת לאיזה הצבה שנמשכת למעלה משלוש שעות ולומר בסוף "בהבית"?
- בשביל מה צריכים להצג יום התישבות ה-23? תאר לך שכל כפר בעולם יעשה אותו הדבר - אנשים ישתגעו!
- אתה לא מבין מה מהנה את הבריות. כשכפר חוגג משהו, זה כדי לציין את המשותף. למרבה הצער בכפר רגיל אין הרבה משותף. כאן יש כפה מיצרים מסורת - חוגגים כל שנה ומוסיפים רצף של מאורעות ואנקדוטות ואפיזודות מצחיקות עד שתאריך מסוים לובש צורה של חג שכולם רוצים בו.
- מי רוצה בשירי וויקודי הסוכנות? יש דברים ששייכים למזיאון ואין לעשות מהם חג.
- עשה חשבון איזה שירים שרים יותר מחצי שנה אחרי הופעתם ותראה שאלה הם שירי הימית הגדולים. הצורה אתך חביבי היא טאטה מבקש תרבות מתוחכמת ולא תופש שחג שבא מן הלב מדבר לכולם...

בן 18 להחלטה

השתתפתי השבוע בשיחת סיכום של קבוצת "שנת ההכשרה" הראשונה מאנגליה, שהתחברה בבית העמק. בין היתר השמיע אחד המשתתפים את הדברים הבאים: - "מן השנה תגליצו בארץ עליצו לצאת עם לפחות דבר אחד: שיש רק מקום אחד בעולם שנוכל להיות בו כיהודים וזה מדינת ישראל". כשטען בדבריו ברוגז והעירו: "איך אתה יכול להחליט דבר כזה רציני בגיל 18?" השיב בשלווה: החלטנו החלטות לא פחות חשבות בצוגע לקריאות שלנו לפני גיל 18 ואיש לא הזדעזע. כל אחד מכיר את המציאות הקיימת באנגליה וכל אחד היה צריך להסתובב בעיניים פקוחות בארץ ולהגיע למסקנה שכאן מקומו".

נסיתי לבחון את סיבת הרוגז של המתנגדים לדברים שבראו לי די הגיוניים. בכל מקום ומקום החיים מתועלים בתעלות שאיש לא שם לב אליהן. מגיל צעיר מוכנס התלמיד למסגרת "הומניסטית" או "ריאליסטית" בלי לחשב על הגורליות שבחלוקה. מתוך בחירה זו, שכמעט ולא היתה תלויה בו, הוצע(ה) מוצא(ת) שהאפשרויות לפניו מצטמצמות. כאן מופיע תמרוך חברתי-משפחתי-מעמדי ומתרה בו. "האפשרויות למחקר מדעי פתוחות רק לאליטה; העתיד במצא במחשבים אלקטרוניים; אם אתה לומד מקצוע כמו שפות מודרניות רק תוכל להיות מורה-פזיה!; לרופא טיבבים יש תמיד פרנסה טובה; אם תלך ללמוד משפטים תוכל להתחיל את הדרך הארוכה אצל הדוד מרישה..."

אילו הבהירה היתה חופשית ספק אם כל בער יהודי היה משמח את לב אמו בהולכו להיות רופא, רוקח, פסיכיאטר, נזיר דין, רואה חשבונות... אולט מחליטים והחלטה זו בעשית הרבה לפני גיל 18: למעשה ברגע שניגשים לתעודת בגרות וברשמים לפקולטה מיוחדת באוניברסיטה. אילו החינוך היהודי בגלות היה מכניס לאותם דפוסיים את המושג "חיים מלאים כיהודי אפטריום רק במדינה יהודית" אין סום ספק שגם כאן ההחלטה לעלות ארצה היתה הופכת ל"טיבעית" ביותר.

תקציב חירות - (המשך-בינינו לבין עצמנו)

אם כבר הגענו למצב בו חירות הבית הרבות במסקהו כוללות כלבים, חתולים, צפורים, אוגרים, וזירי-ים, דגים וחמורים, אני מציע בקיטת מדיניות עיקרית ביחס לעתיד. כל אחד טרופה בבעל חיים מסויים יוכל להשיגו-רצוי באספקה קטנה או לפחות דרך ה"משביר לצרכן". אני מבין שנצטרך לעשות טורים מיוחדים בחנות אספקה הקטנה אם יהיה בקוש גדול לגמלים, קרנפים או ג'ירפות אבל אין להבהל מן הרעיון. הרי הקבוץ הוא חברה דינאמית ואם אין חברה שכזו מסוגלת להתגבר על בעיה כמו ריח הגמל שהוא למעשה הסיבה מדוע מוצאים חיה זו רק במדבר, לא תאריך החברה הקבוצית ימים.

יש לחייב אולי את ועדת הרהיטים לכלול בשאלות שהיא שואלת לפעמים, את השאלה הבאה: "האם אתה רוצה להוציא את הסכום שעומד לרשותך השנה על א. כוננית ב. מרד מקיר אל קיר ג. רבע שמפנזה (הקניה תיעשה תוך 4 שנים ובתחילת השנה השלישית השמפנזה-מאת ממדינות אפריקה הידירות תהיה בדירתך)?

סיסמתנו המתקדמת חייבת להיות "לכל חבר קבוץ החיה המגיעה לו". ברור שבוערת תקציבים טובים חבר יוכל להשיג בעל חיים בתקופה יותר קצרה ואם חברים יסכימו לוותר על גופש ובסיעות לחו"ל במשך שבתיים, בוכל לספק ילים לבנים לפחות לותיקים (מי יודע איזו חיה ירצה דור ההמשך?)

נ ר ר

כל חבר בקבוץ זה ודאי קבל מקלחת בלתי צפויה מן הממטרות הפזורות בכל צעד וטעל בתקופה האחרונה. כאן טימן להסתערו במרצת של המדטאות המצהיבות שהתחילה עם כניסתו, הבלתי רשמית בינתיים, של יוחנן.

אין שום ספק, שטפוח הבוף הקבוצי הוא תפקיד ושרות שהם חיוניים לחברה כולה. אך אין די בהכנסת מטאטא חדש. אם לא בספק את הידיים העובדות הדרושות בעת הבכונה שום דבר לא יעזור. יש להעריך את המאמצים שמרקי הטקיע ויש להצטרע טלא תמיד קבל את העזרה שדרש. בוי איבנו ענף שמכניס רווחים אם כי הוא ענף שבלעדיו אין סביבה תרבותית או אנוטית.

לא היה מזיק אילו בתבקטנו כמו ביום הילד להתגדב מדי פעם בפעם, להביא אדמה נוספת להבראת דשא או ערוגה. יש לקרות ש"בעל הבוי" החדש יחד עם ועדת היטוב טאבי מקורה שתיבחר בקרוב יחסלו הרבה מהבעיות המטרידות - פסולת, ספסלים, עקירת עצים מתים וכו'.

יוחנן, ב ה צ ל ח ה !!!

שאלה לבני "דרור" הלומדים בחדר וויצמן:-

מדוע החדר הזה כה מוזנח??

אריק

ה ו ד ע ו ת

חנות הבגדים

* חברים מתבקשים להסדיר את חשבוניותיהם עד 25 בחודש זה. אחרי תאריך זה מעבירים את החוב לתקציב חופש של החבר.

בתודה

שריטה.

ארוחת ערב-מוצאי שבת

מיום שבת הבא (10/7/71) ארוחת הערב תחולק לחברים במטבח בין השעות 1230-1330 ע"י החבר העובד בבטול ערב. בטעה 1730 בערב יתחיל החבר לעבוד שוב בהכנת ארוחת ערב לאלה שאוכלים בחדר-האוכל.

האקובום.

דמוקרטיה וסמכות היחיד

לפני זמן מה קרה מקרה די חמור במשק, אשר גבל עם עברת חוק. אין בדעתי לדון במקרה עצמו אלא בסיחה שהיתה לי בנושא עם כמה חברים. תגובת חברים אלה היתה כך. המזכיר היה צריך להודיע לאיש על הוצאתו המידית מהמשק. בהמשך הסיחה, עלו שתי בקורות נוספות. הראשונה - בחרנו במזכיר כי יש לבדו אימון בו לפעול במקרים כאלה, ובתור מזכיר יש לו הסמכות המלאה לפעול. השנייה - מכיוון שהענין כבר בידי המוסדות אין להציה שפועל בכלל, וכמו בהרבה מקרים אצלנו, לא נעשה שום דבר בסוף. כתוצאה ממצב זה, עושה כל אחד חוק לעצמו בדברים קטנים וגדולים.

אין ברצוני לדון בהערה השניה כעת, אך בדמה לי שעל המזכירות לקבל את הבקרת האובייקטיבית, ולנסות להציע דרכים לתקון המצב.

בקשר להציה הראשונה נקח בחשבון כמה בקורות. סמכות בעל תפקיד - קשה למדי לקבוע לה גבולות, אך דבר אחד ברור, כשמדובר על פעולה פיזית, לעומת הסברתית, הקשורה לחבר, מועמד, או אורח, ז"א הקשורה לבן אדם כלשהו אין לתת לבעל תפקיד סמכות לפעול על דעת עצמו, בלי אשור של מוסד. גם המוסד יפעל רק במסגרת החוקים הכלליים של הקיבוץ. למשל, אם יש החלטה שמי ששובת יוצא מן הקיבוץ, רק למוסד המתאים יש הסמכות לקבוע שהיתה שביטה, וגם הוא יכול לקבוע רק לפי חוקים קבועים וכלליים, שחלים על כל אחד ואחד. בכון שפעמים כבבת הגבלת הסמכות של בעל תפקיד בראית כגורם מכביד מאד. העובדה שהוא לא יכול לפעול באופן ישיר ומידי מקשה מאד על פעולות כגון - הפעלת משמעת, פעולה בגד תופעה שלילית וכו'. למרות זאת לדעתי מצב זה פחות רע מההפך, וזאת מכמה טעמים.

א. אין אנו פטורים מעקרונ יסוד של כל חברה דמוקרטית ממשית, שוויון כל אדם לפני החוק. לכל אדם הזכות להישפט על יסודות אובייקטיביים ועל סמך חוקים ידועים לכל. אין לסמוך על איש אחד, אף האובייקטיבי ביותר, לשפוט תמיד כך.

ב. כדאי לזכור שאנן או מישהו קרוב לבדו עלול לעמוד כבשפט. תתארנו לעצמכם שמישהו מהמשפחה, בן או בת, ימצא במצב כזה, האם היתה גם אז מוכנים להשאיר את הפעולה בידי איש אחד? ושוב אני מדגיש - אסור לבדו להפעיל מערכת חוקים כפולה במשק, אחת לחברים ומשפחותיהם והשניה לאורחים למיביהם.

ג. כדאי לזכור שאם ניתן לאיש אחד זכות לפעול בצורה מסוימת כשגישתו זהה עם גישתנו, לא נוכל למנוע זאת, גם מאיש אחר שדיעותיו אולי מנוגדות לדעותינו.

ד. בכל דמוקרטיה, פועלים לפי דעת הרוב עם סיגים כדי להגן על היחיד - קבלת חברים והוצאת חברים רק ברוב של שני שלישים. עם כל הקשיים שיש בענין זה, במיוחד למייסדי הקיבוץ, טרם ראיתי שיטה יותר טובה ויותר צודקת.

בכל אופן, לגבי הנקודות הנ"ל דבר אחד ברור. הערובה היהידה לטפול שורה וצודק לכל פרט במשק, היא בשיטת המוסדות הנבחרים (כולל אספה), ולא במתן זכות פעולה בידי יחיד.

מיכאל כהן

המשך - בסוף שבת הלימודים

ב. היציאה מהמשק איפשרה לבדו להכיר צורת חיים אחרת וזוהי שונה לגמרי, במנטליות ובדרך החיבור. ובהזדמנות זו ברצוני להודות לכל אותם גורמים אשר אפשרו לי להשתלט בקורס זה ובפרט לריבי כהן, לקולין רפניצה ל.

שולי

1. סואלן (בהשתתפות יעל ש.)

סואלן אשר במצאת במשק בסטטוס של אורחת עובדת מעוביבת לעבוד במקצועה, כמורה לטפרות אנגלית, בבית הספר "עק החולה" מבקשים שהיא תעבוד במשרה חלקית.

המזכירות החליטה לאפשר לסואלן לקבל את העבודה, ולחזור בסטטוס של אורחת עובדת. פרט לזמן הלימודים בכפר בלום תהיה סואלן כפופה לסדור העבודה. כמו-כן, הוטל על אריק לעזור לסואלן לקבל שיעורי עברית.

2. בסיעה מיוחדת לחו"ל המזכירות אשרה את הבסיעה של אלזה לאוסטרליה, כדי לבקר אצל אמה החולה. אלזה תסע בספטמבר לתקופה של שלושה שבועות. הוצאות הבסיעה ע"ח משפחתה של אלזה.

3. בריכת שחיה (בהשתתפות זמי). המזכירות אשרה עקרונית את השמוש בבריכת לילדי קיטבת ראש פינה. המזכיר יברר עם הגורמים הבוגעים בדבר את התנאים לשמוש.

4. שיכון לרופא סוכם, לפי המלצת ועדת השיכון, שאחרי יציאתם של המח"ט ומשפחתו הרופא יעבוד לבית הבריקס. התקיים גם דיון בקשר לבעית שיכון לרופא לשונות ארון. סוכם להטיל על מרכז המשק לבדוק אפשרויות - ממון להקמת דירה קבועה לרופא, שתהיה מתאימה לרופא עם משפחה.

5. מרכז האיחוד (בהשתתפות שמואל וקולין) בציגו במרכז קיימו התייעצות עם חברי המזכירות בקשר לבזשא: "שיטת המסוי בתבועה". בנושא עומד לפני הכרעה בישיבה בקרובה של המרכז.

6. המזכירות הטכנית המזכיר הודיע שעומדים לעשות בסיונות לשפר את תנאי העבודה במזכירות הטכנית ועל ידי כך לשפר את השירות לכולם. בשלב ראשון סוכם לחלק את העבודה בין שתי החברות בצורה כזאת שאחת תעבוד בחדר שכעת בשמוש מרכז הבנין והשניה תמשיך לעבוד במזכירות הטכנית, בעיקר כעובדת טלפון וקבלת קהל. משרד מרכז הבנין יועבר לחלק של חדר הישיבות. המזכירות אשרה את הסידור הב"ל.

קבלת שבת

עקב החלטת האסיפה שיש להמשיך בקבלת שבת, ועדת התרבות דנה בנושא זה ומתכוונת להמשיך לחפש דרכים לשפור הטכס ולחסול הבעיות הטכניות.

הוחלט שלהבא האחראי על תוכן הטכס יהיה ראובן מבז' יגורסקי. תורכב ועדת קבלת שבת (המעוביבים מתבקשים לפנות אליו) שתדאג לבדיקה מתמדת על אמצעי בצוע ומרכיבי התוכנית. בנוסף להוודע מי באמת החברים שרוצים בקבלת שבת ושאינם מעוביבים בה בשום פנים ואופן כדי להגיע לשתי משמרות.

כן הוחלט לפנות לוועדת העבודה שיימצא ארבעה אחראים לעבודה בערבי שבת, שיורידו מן העומס המוטל על עובדי חדר האוכל (זה כמסירת שבת), עד שניגמור את הבדיקות והשגת האנפורמציה הדרושה תהיה הפסקה של שבועיים שלושה בקבלת שבת.

אריק

לפי הרשומים של חוגי הבית שהתקיימו בתאריך 25/6 להלן הצעות:-

א. תכנון חלקי או כללי.

ב. 1 או 2 ועדות.

ג. הרכב הוועדות.

א. (1) ישנה הצעה מהמזכירות שהיא אומרת: הועדה לתכנון כוח אדם, תעסוק ב-4 טטחים בלבד: בעלי תפקידים, מרכזי ענפים, פעילים בתנועה ולמודים ארוכים.

(2) הצעה מנוגדת הביע איזי דיבון: הועדה תרכז את כל התכנון, כולל לא רק תפקידים ומרכזי ענפים, אלא גם צורות עבודה (לא שמות אבל במספרים). אין הצעות אחרות.

ב. המזכירות הציעה 2 ועדות: (1) תכנון כוח אדם. (2) הכוונה מקצועית. חבריה הציעו שרק תהיה ועדה אחת שתרכז את כל העבודה.

ג. הצעת המזכירות: ו' לתכנון כוח אדם תורכב מ-5 חברים. ו' הכוונה מקצועית תורכב מנציגי ו' בריאות, חברה, עבודה+מרכז.

הצעות חברים: מרכז ועדה לתכנון כוח אדם יטב רק שנה אחת (במקום 5 שנים). ו' הכוונה לא צריכה להיות בנויה על נציגים מו' אחרות. סדרן עבודה צריך לשבת בו' לתכנון כוח אדם לפחות כמשקיף. בו' הכוונה צריך לשבת נציג של ו' לתכנון כוח אדם. בו' הכוונה צריך לשבת נציג משטח החינוך.+++++

הצעות שנתקבלו לפעילות הוועדות ובכלל:-

מרכז ו' תכנון כוח אדם צריך לקבל זמן באופן מלא לפחות 3 חודשים.

ו' הכוונה צריכה לטפל רק בבעיות ספציפיות אישיות.

ו' הכוונה צריכה להכין שאלון שתשלח לכל חבר על התענינות שלו בעבודה, שיחה אישית עם כל חבר, לברר מצבו בעבודה.

ו' הכוונה צריכה לחשוב על פתוח ענפים, כדי לעזור לחבר למצוא ספוק בעבודה. הועדה תשב עם כל הבנים.

על הועדה לדאוג שיהיה אזור בין צרכי המסך וצרכי הפרט.

לפני התחלת התכנון-איסוף מידע מדויק שכולל את כל צרכי המסך, את המצב הדמוגרפי, את היכולת של כל חבר עכשיו ובעתיד. איסוף זה אפשר לעשות ב-2 דרכים: א) שאלון מודפס.

ב) ראיון אישי ע"י חברי הועדה.

(כל חברי החוג היו בדעה שאיסוף זה חיוני לכל תכנון ואפילו אם זה יקח שנה) רוב חברי החוג הדגישו את הבעיות בהכוונה המקצועית של הבנים והציעו:-

(1) להתחיל בהכוונה מקצועית כבר בכיתות י'-י"א.

(2) לתת הרבה יותר תשומת לב לחינוך לעבודה - לא רק לשבץ אותם לענפים, אבל לראות שהשעות שהילדים עובדים הן יעילות ויקטרו אותם לענף.

(3) לתת לבנים לעבוד על "פרויקטים" שלמים במקום בקיון וכו'.

(4) להעמיד לפני הבנים-נצאתם את בית הספר, או בשונם מן הצבא, את העובדות

על מה נדרש מהם מבהינת העבודה-איזה מקצועות המסך צריך לשנים הבאות - מה מצפים מהם. לתת להם הרגשה שיש להם תפקיד חשוב מאד בתכנון לטווח

ארוך.

דיוטה סמכות ההלטה לוועדות.

על כל הועדות לשלוח פרוטוקול או דו"ח לוו' הקשורות.

מנחים חוגי בית אחרי דיון מציעים לאסיפה להחליט:-

(1) האם ללכת בדרך של תכנון כולל או חלקי.

(2) האם העבודה תעשה בוועדה אחת או שתיוס.

אחרי דיון באסיפה זו לגבי השאלות העקריות נתירחם ליתר ההצעות.